

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/47/2024
Identifikačné číslo spisu:	1122200080
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1122200080.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne Z. W., rodenej C. (používajúcej v Izraeli meno P. E.), narodenej XX. Q. XXXX, trvale bytom G., I. XX, T., občianky SR, zastúpenej advokátskou kanceláriou V4 Legal, s.r.o., so sídlom v Žiline, Tvrdeho 783/4, IČO: 36 858 820, proti žalovanému FARDOUS PARTNERS správcovská, k.s., so sídlom v Bratislave, Skálná 7622/9, IČO: 48 002 381, správcovi konkurznej podstaty úpadcu Remord s.r.o. v konkurze, so sídlom v Bratislave, Karpatské námestie 10/A, IČO: 47 957 239, zastúpenému advokátskou kancelárkou ARIES LEGAL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Skálná 7622/9, IČO: 54 726 417, o vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-1Cbi/1/2022-219 z 21. mája 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. B1-1Cbi/1/2022-243 z 19. augusta 2024, takto

rozhodol:

- Konanie o dovolaní žalovaného z a s t a v u j e.
- Žalobkyni n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. B1-1Cbi/1/2022-219 z 21. mája 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. B1-1Cbi/1/2022-243 z 19. augusta 2024 zamietol sťažnosť žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III z 11. apríla 2024 č. k. B1-1Cbi/1/2022-207, ktorým rozhodnutím vyšší súdny úradník rozhodol o výške náhrady trov konania.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že 8. januára 2024 Mestský súd Bratislava III rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. B1-1Cbi/1/2022-192, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. Samostatným výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100% voči žalobkyni. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 28. februára 2024. Následne vydal vyšší súdny úradník Mestského súdu Bratislava III uznesenie č. k. B1-

1Cbi/1/2022-207 z 11. apríla 2024, ktorým vyčíslił náhradu trov konania priznanú žalovanému rozsudkom spôsobom, že žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 516,43 eur, pričom priznané trovy konania pozostávali z výdavkov, ktoré vyšší súdny úradník mal v konaní za preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené a vzniknuté v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Voči predmetnému uzneseniu podal žalovaný sťažnosť, o ktorej rozhodol sudca Mestského súdu Bratislava III uznesením č. k. B1-1Cbi/1/2022-219 z 21. mája 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. B1-1Cbi/1/2022-243 z 19. augusta 2024 tak, že sťažnosť žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-1Cbi/1/2022-207 z 11. apríla 2024, ktorým vyšší súdny úradník rozhodol o výške náhrady trov konania, ako nedôvodnú zamietol. Súd mal za to, že právne posúdenie súdneho úradníka, keď tarifnú odmenu za úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. bolo správne. Uvedené bolo odôvodnené charakterom konania o žalobe o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty, ktoré nebolo možné na základe ustálenej judikatúry považovať za spor o plnenie. Súd sa preto v plnej miere stotožnil s odôvodnením sťažnosťou napadnutého uznesenia a odkázal na jeho obsah.

3. Proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-1Cbi/1/2022-219 z 21. mája 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. B1-1Cbi/1/2022-243 z 19. augusta 2024 o zamietnutí sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III, ktorým vyšší súdny úradník rozhodol o výške náhrady trov konania, podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie s tým, že uznesenie Mestského súdu Bratislava III o zamietnutí sťažnosti spolu s uznesením Mestského súdu Bratislava III o výške náhrady trov konania žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný si zároveň uplatnil náhradu trov dovolacieho konania. Prípustnosť aj dôvodnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vádu zmätočnosti videl v tom, že Mestský súd Bratislava III sa svojvoľne, arbitrárne a bez právneho zdôvodnenia odklonil od platnej právnej úpravy aplikovateľnej na predmetnú vec. Prijatý právny záver súdu zasahuje do práv žalovaného na riadne rozhodnutie súladné s platnou právnou úpravou vo veci vyčíslenia trov súdneho konania, v ktorom bol žalovaný ako strana sporu v celom rozsahu úspešný. Arbitrárnosť dovolaním napadnutého uznesenia podľa dovolateľa spočíva v odporujúcich si argumentoch obsiahnutých v odôvodnení uznesenia. Namietol najmä správnosť konštatácie súdu, že právne posúdenie súdneho úradníka, keď tarifnú odmenu za úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. bolo správne, pričom uvedené je odôvodnené charakterom konania o žalobe o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty, ktoré nemožno na základe ustálenej judikatúry považovať za spor o plnenie. Dodal, že súd si vo svojej argumentácii odporuje keď v bode 20 odôvodnenia uznesenia sa vyjadril k nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 119/2012 zo 16. mája 2012, ktorý označil žalovaný v sťažnosti, spôsobom, že argumentácia žalovaného neobstojí, pretože predmetný nález sa zaoberal sporom o určenie vlastníckeho práva, ktorý nemožno stotožňovať s prejednáványm sporom o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty. Čo sa týka prípustnosti podania dovolania voči uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu toho istého súdu, ktorým vyšší súdny úradník rozhodol o výške trov konania, dovolateľ uviedol, že také rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie, ktorým sa konanie o nároku na náhradu trov konania končí, a teda je možné ho preskúmať v dovolacom konaní. Výslovený záver majú podporovať aj uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 257/2018 z 15. augusta 2018 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VObd/2/2021 z 29. septembra 2021.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže vo veci konať (§ 161 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP).

5. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa odseku 2, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 419 ods. 1 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 40 CSP veta pred bodkočiarkou, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že v zmysle ustanovenia § 419 Civilného sporového poriadku môže strana sporu napadnúť dovolaním iba rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozhodnutím odvolacieho súdu sa rozumie rozhodnutie vydané krajským súdom alebo Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu. Dovolaním preto nemožno napadnúť žiadne iné súdne rozhodnutie.

9. Jednou z podmienok (každého) civilného sporového konania je funkčná príslušnosť súdu. Funkčná príslušnosť súdu vymedzuje rozsah pôsobnosti medzi jednotlivými článkami sústavy všeobecných súdov tak, že určuje, ktorý článok má prejednať a rozhodnúť konkrétny rovnaký spor (konkrétnu rovnakú vec). Ide o určenie, ktorý súd má uskutočniť konanie o danom riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Funkčnú príslušnosť súdu upravujú ustanovenia § 34 a § 35 Civilného sporového poriadku tak, že o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu rozhoduje krajský súd (§ 34 ods. 1 a 2 CSP), o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu rozhoduje najvyšší súd, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 34 ods. 3 CSP) a o dovolaní rozhoduje najvyšší súd (§ 35 CSP). Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť (§ 239 ods. 1 CSP). O sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie (§ 248 CSP).

10. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zamietol sťažnosť podanú proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré vydal vyšší súdny úradník. Sťažnosť je prostriedok procesnej obrany, ktorý má suspenzívny účinok - ak ju podá včas ten, kto je na to oprávnený - sťažnosťou napadnuté uznesenie nenadobúda právoplatnosť (§ 247 CSP). Sťažnosť ale nemá devolutívny účinok - to znamená, že o sťažnosti rozhoduje opäť súd prvej inštancie (§ 248 CSP). Rozhodnutie o sťažnosti strany sporu proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom nie je teda rozhodnutím odvolacieho súdu. Rozhodnutím odvolacieho súdu je výlučne rozhodnutie vydané v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

11. Dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (Civilný sporový poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolaní smerujúcich proti rozhodnutiu iného ako odvolacieho súdu). So zreteľom na skutočnosť, že dovolanie žalovaný smeruje proti rozhodnutiu Mestského súdu Bratislava III, nie je daná funkčná príslušnosť najvyššieho súdu o ňom rozhodovať a je potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku v zmysle citovaného ust. § 161 ods. 2 v spojení s § 438 ods. 1 CSP zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok podmienok konania. Rešpektovanie citovanej platnej procesnoprávnej úpravy je postupom, ktorý je založený na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (porovnaj tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2010 č. k. IV. ÚS 389/2010-14).

12. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie dovolania žalovaného nie je daná, najvyšší súd konanie o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-1Cbi/1/2022-219 z 21. mája 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. B1-1Cbi/1/2022-243 z 19. augusta 2024, zastavil (§ 161 ods. 2 v spojení s § 438 ods. 1 CSP) bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

13. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinil žalovaný (§ 256 ods. 1 CSP), žalobkyni podľa obsahu spisu preukázateľne žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli (R 72/2018).

14. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.